

Sygn. akt I C 150/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący Sędzia Sądu Rejonowego Andrzej Lubowiecki

Protokolant Starszy Sekretarz Sądowy Anna Piotrowska

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko S. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W dniu 26 listopada 2015 r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wniósł pozew przeciwko S. S. o zapłatę kwoty 3.051,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną w W. umowę bankową, na podstawie której otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona należność główna stała się wymagalna. Pierwotny wierzyciel nieskutecznie wezwał pozwanego do uregulowania swojego zobowiązania. Bank zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na rzecz powoda całość praw i obowiązków wynikających z przedmiotowej umowy. Dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na stronie pozwanym jest wyciąg ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego.

Pozwany nie stawiła się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie co do jej istoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. zawarł w dniu 2 kwietnia 2014 r. z (...) Bank Spółką Akcyjną we W. umowę sprzedaży wierzytelności. Na podstawie tej umowy Bank przelał na powoda wierzytelność wobec pozwanego z umowy z dnia 9 grudnia 2008 r.

(dowody: umowa przelewu wierzytelności – k. 10 - 13, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 14)

Powód, reprezentowany przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółką Akcyjną we W., w dniu 24 listopada 2015 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, z którego wynika, że wierzytelność wobec

pozwanego z umowy pożyczki nr (...) z dnia 9 grudnia 2008 r. wynosi 3.051,71 zł, w tym 1.825,97 zł tytułem należności głównej i 1.225,74 zł tytułem odsetek.

Wezwanie pozwanego do spłaty całości zadłużenia nie odniosło skutku.

(dowody: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 9, wezwanie do zapłaty – k. 15 - 16)

Sąd zważył co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony, a brak było podstaw do kwestionowania ich prawdziwości i autentyczności.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Pozwany nie potwierdził, że był dłużnikiem (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W., a także nie przyznała wysokości dochodzonego roszczenia. Okoliczności te czyniły koniecznym podjęcie przez powoda inicjatywy dowodowej w celu wykazania zasadności roszczenia, czemu powód nie sprostał.

Nieprzedłożenie przez powoda umowy źródłowej zobowiązania rodzi wątpliwości co do prawdziwości jego twierdzeń przytoczonych w pozwie w sytuacji, gdy twierdzenia te mają bardzo duży stopień ogólności. Powód, wskazując, że pozwana zawarła umowę bankową, na mocy której otrzymał kwotę pieniężną, podaje, że była to kwota „określona w umowie”, którą pozwana zobowiązała się zwrócić na warunkach „określonych w umowie”. Zgodnie z postanowieniami umowy naliczane były również dochodzone przez powoda, a skapitalizowane w pozwie odsetki.

Niewskazanie przez powoda daty wymagalności świadczenia oraz podstawy naliczania odsetek, nie pozwala na zweryfikowanie, czy roszczenie przez niego dochodzone jest wymagalne, czy odsetki te zostały naliczone zasadnie, tj. zgodnie z umówioną stawką i obowiązującymi przepisami ograniczającymi ich wysokość. W tym zakresie powód przytacza jedynie kwoty składające się na dochodzoną wierzytelność, które wynikają jedynie z jego wskazania, co nie stanowi dowodu w sprawie.

Powód w niniejszej sprawie oparł swoje roszczenie tylko na twierdzeniu, że nabył od innego podmiotu wierzytelność, która ciążyła na pozwanym względem niego. Dowód istnienia wierzytelności stanowić ma wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej oraz umowa sprzedaży wierzytelności i wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji.

Przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu inwestycyjnego nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności objętej pozwem. Zgodnie bowiem z art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2004, nr 146, poz. 1546 z późn. zm.) moc prawna dokumentów urzędowych, jakimi są dokumenty wymienione w art. 194 ust. 1, tj. m. in. wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym, nie obowiązują w postępowaniu cywilnym.

Zgodzić się zarazem należy z przyjętym w orzecznictwie poglądem, że domniemanie prawne z art. 244 § 1 k.p.c. w stosunku do wyciągu z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego odnosić się może co najwyżej do faktu nabycia przez fundusz konkretnej wierzytelności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2012 r., I ACA 652/12, LEX nr 1283349). Przedłożony przez powoda wyciąg z jego ksiąg rachunkowych stanowi zatem jedynie dowód nabycia przez powoda wierzytelności od Banku.

Dodatkowo należy wskazać, iż powód nie wykazał przejścia uprawnień z umowy łączącej pozwaną z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną we W. na (...) Bank Spółkę Akcyjną we W..

W konsekwencji Sąd uznał, że fakt istnienia i wysokości wierzytelności nie został przez powoda udowodniony.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 6 k.c., Sąd orzekł jak w sentencji.

Zarządzenia:

1. odnotować sporządzenie uzasadnienia;
2. doręczyć pełnomocnikowi powoda odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia;
3. przedłożyć z wpływem apelacji lub po 30 dniach z zpo.

T., dnia 16 czerwca 2016 r.